

Bratia a sestry,

keď bol Ježiš zatknutý, priviedli ho najprv pred Kaifáša. Kaifáš bol vtedy veľkňazom a Ježiša vypočúvala rada náboženských predstaviteľov. Potom bol privedený k Pilátovi so žiadosťou, aby Pilát Ježiša odsúdil na trest smrti, konkrétne, aby Ho dal ukrižovať.

Mohli sme si všimnúť, že celý ten rozhovor medzi Pilátom, Ježišom a ľuďmi od veľkňaza sa odohráva za opakovaného vychádzania a vchádzania. Tí, ktorí priviedli Ježiša k Pilátovi a žiadali Jeho smrť, totiž nechceli vojsť do vládnej budovy. Keby to urobili, kulticky by sa znečistili a nemohli by sa zúčastniť na veľkonočných slávnostiach.

Je to paradox. Striktne sa držia zákona, úpenlivo sa snažia zachovať náboženské obrady na jednej strane a na druhej strane zároveň chcú odsúdiť nevinného človeka. Náboženské obrady dodržiavali do bodky, a pritom sa snažili zabiť Mesiáša celého sveta a všetkých pokolení. Žiaľ, môže sa stať aj to, že človek sa bude presne držať svojho náboženstva a myslieť si, že je spravodlivý a zároveň paradoxne konať v protiklade s tým, čomu verí. Nie je správne, ak náboženské rituály zatienia to, čo je správne, alebo to, čo je dôležité.

Na lepšie pochopenie uvediem jeden príklad, ktorý povedal Pán Ježiš: *Keby si teda prinášal dar na oltár, a tam by ti prišlo na um, že tvoj brat má niečo proti tebe, nechaj svoj dar tam pred oltárom a odíď; najprv sa zmier s bratom, a potom príď a obetuj svoj dar.* (Mt 5, 23-24) Náboženský zákon má človeku slúžiť, viesť ho. Ježiš nevyžadoval formálnu zbožnosť, ale praktizovanie viery.

Aby však nedošlo k nedorozumeniu, je potrebné tiež povedať, že Ježiš neodmietal tradičné praktizovanie viery. Ježiš ukazuje na to, čo je najdôležitejšie. Najprv sa treba zmieriť s človekom, a potom priniesť dar. Najprv vzťah, a potom obrad. Niečo podobné sa píše aj v 1. liste Jánovom, že sa nedá veriť v Boha a zároveň nenávidieť iného človeka. Keď veríme v Ježiša Krista, naše náboženské konanie by nemalo spočívať iba v tradičných rituáloch, ale malo by mať dopad na naše vzájomné vzťahy, na náš každodenný život vo svete.

Ak vnútorná viera nebude mať dopad na to, čo žijeme každý deň, potom budeme podobní tým, ktorí Ježiša neprijali, ale žiadali, aby bol odstránený. Život na zemi a život viery nie sú dve nesúvisiace oblasti. Vidíme to už na Ježišovi, ktorý svetské a nebeské prepojil. Boh sa stal človekom, aby nás zachránil. Svätý Boh vstúpil do hriešneho sveta, aby, ako hovorí Ježiš Pilátovi, vydal svedectvo pravde.

Z celého textu sa nedozvedáme, v čom vlastne spočíval Ježišov zločin. Pilát tvrdí, že Ježiša vypočul a nenašiel nič, kvôli čomu by si zaslúžil trest smrti. Kaifášovi ľudia len tvrdohlavo uvádzajú, že keby to nebol zločinec, tak by ho predsa k Pilátovi neprivedli.

Pilát sa pustil do vlastného vyšetovania a pýtal sa Ježiša, či je kráľ. Pán Ježiš neodpovedal, že je kráľ, ale poukázal na svoje kráľovstvo. Ježiš nie je kráľ v tom zmysle ako riadni králi a Jeho kráľovstvo nie je z tohto sveta. Predsa však môže človek v tomto svete kráľovstvo Božie nájsť, a to skrze Ježiša Krista, ktorý nás do kráľovstva nebeského pozýva.

Ježiš vydal svedectvo pravde a kto je z pravdy, počuje Jeho hlas. (37. v.) Nehovorí, že je kráľ, ale svedok pravdy, a tak Božie kráľovstvo je kráľovstvo pravdy. Nie je to nejaká abstraktná pravda, ale rozhodujúca pravda, a teda to, že Boh má moc oslobodiť nás od hriechu a priviesť do svojho kráľovstva. Pilát sa pýta: *Čo je pravda?* (38. v.) Nechcel však vedieť viac o tom, čo Ježiš hovoril. Nie je to otázka v zmysle hlbšieho záujmu, ale skôr pochybovačná ironická poznámka. A skutočne: Kde je pravda v tom všetkom, čo sa s Ježišom stalo? Pilát akoby hovoril, že pravda je to, o čom rozhodne, že je pravda. Nie pravda, ktorá je oporou, ale pravda, ktorá je nástrojom mocných. Vidíme, že ani náboženské postavenie nie je zárukou dobra a práva. Proti Ježišovi boli použítí falošní svedkovia. Jeho vlastné slová boli prekrútené a naschvál interpretované tak, aby mu uškodili. Dokonca bol pri výsluchu fyzicky napadnutý. Ešte kým bol pri veľkňazovi, stalo sa toto, čítame o tom vo veršoch, ktoré predchádzajú dnešný oddiel: *A veľkňaz vypytoval sa Ježiša na Jeho učeníkov a na Jeho učenie. Ježiš mu odpovedal: Ja som verejne hovoril svetú. Vždy som učil v synagóge a v chráme, kde sa schádzali všetci Židia, a nič som nehovoril tajne. Čo sa spytuješ mňa? Spýtaj sa tých, ktorí počuli, čo som im hovoril - oni vedia, čo som hovoril. Ako to povedal, jeden zo strážcov, ktorý tam stál, udrel Ježiša po tvári a povedal: Či tak odpovedáš veľkňazovi? Ježiš mu odpovedal: Ak som zle hovoril, vydaj svedectvo o zlom, ale ak dobre, prečo ma biješ?* (19-23. v.) Ježiš povedal pravdu a počuli sme, čo sa stalo.

Ďalej vidíme, že aj svetské právo môže byť pokrivené i nespravodlivé. Ježiš bol nevinný a Pilát to zistil, a predsa sa nechal dotlačiť k tomu, že rozhodol o Ježišovej smrti. Ako veľmi sa líšilo Pilátovo vnímanie pravdy od toho, čo zvestoval Ježiš Kristus.

Bratia a sestry, Ježišova pravda zneje aj k nám. Všetko, čo sa s Ježišom stalo, stalo sa kvôli nám a pre nás. Ježiš trpel kvôli naším hriechom a preto, aby nás zachránil. Ježiš je cesta do Božieho kráľovstva. Veľký piatok, keď bol Ježiš ukrižovaný, si pripomíname rok čo rok, preto aby sme pamätali na to, že Boh chce, aby sme nezahynuli, ale mali život večný a raz vstúpili do Jeho kráľovstva. Ježiš zomieral za nás a z lásky k nám! Amen.

Vypočujme si slová vyslania, ako sú napísané v 1. liste Jánovom v 1. k.:

Ak hovoríme, že nemáme hriech, sami seba klameme a nie je v nás pravda. Ak vyznávame svoje hriechy, On je verný a spravodlivý, aby nám odpustil hriechy a očistil nás od všetkej nepravosti. Ak hovoríme, že sme nezahrešili, Jeho robíme klamárom, a Jeho slovo v nás neprebýva. Milosť nášho Pána Ježiša Krista, láska Božia a účasť Ducha Svätého so všetkými vami. Amen.